

Сова-новатор

Кость Дяченко

У кращому з гаїв
Створили заповідник для слонів.
Ошатний захисток, де все є:
Харчів доволі і питва.
Лиш гараздуй. Та тут знічев'я
У гай нагрянула мишва.
І нумо чорними ночами
Чинить наругу над слонами.
Гризуть за вуха і за ноги —
Не можна вдіяти нічого.
Уже забагрена трава,
Крик відчайдушний, жах з очей...
І прилетіла в гай Сова — нічна гроза мишей.
Нараз порідшали ряди зухвалої орди.
Тут у норі хтось — бац ідею:
— Раз писнуть — справитися з нею! —
Сова ж удень — сліпа як пень! —
Давай мишва вночі відпочивать.
І вдень — бешкетувать.
Ще й під дуплом самісіньким Сови
Гарцюють та лящать:
— Ось ми, сліпа! Лови!.. —
І та нічого вдіять не могла...
Та раптом: "Еврика!" — шмагнуло із дупла.
Неначе чорна блискавиця,
Метнулась їх трощити птиця.
Всіх порішила дочиста!
Паршивого хвоста
Не залишилося від сірої отари.
Щоб бачить вдень, як уночі,
Сова наділа темні окулярї!
Кмітливість — над усе, шановні читачі!